

"... Lítost, že tak není všade" - delší verze článku

Máte-li rádi akce strakonické Šmidingerovy knihovny, možná jste 18. 6. 2018 viděli i Vícehlasy č. 13, jejichž hosty byli Miloň Čepelka (nar. v roce 1935) a Petr Brukner (1943). Nebo jste si mohli pustit jejich záznam na internetu (viz [zde](#)). Sál byl tehdy zaplněný do posledního místa, a i závěrečný bouřlivý potlesk doložil oblíbenost obou pánů a vůbec celého souboru Divadla Járy Cimrmana. Aby toho nebylo málo, obsahuje fond ŠK od obou umělců i knížky. Z nich mohu jmenovat například "3 kamarádi z města P" (tím městem je Písek a jedním z kamarádů Petr Brukner) nebo rozhovory publicisty Aleše Palána s Miloněm Čepelkou "Nedělníátko, aneb, s Cimrmanem v zádech".

Škoda, že nemáme v knihovně od pana Čepelky i "Mandel sonetů". Koupila jsem si tuhle drobnou sbírku na jednom divadelním představení a mám ji moc ráda. Mou nejmilejší básní z ní je "Sonet o pokorném štěstí a s ozvěnou", hlavně její první dvě sloky:

*Chvilé, kdy píšu, kdy mi jazyk podá
ta správná slova a ty pravé rýmy,
nemůže zničit žádná nepohoda.
Cítím se v říši hlásek mezi svými.*

*Na staré hrušce tiše šustí listí,
kosice míří k hnízdu krmit mladé,
a můj kout světa stranou nenávisti
trápí jen lítost, že tak není všade.*

...

Také vám ta slova mluví z duše? Jak hezky by mohlo na světě být, kdyby každému stačily ke štěstí jen obyčejné, skromné radosti - příroda, hezké vztahy, fantazie, tvořivost, přejícnost vůči ostatním...

Nemáte náhodou na zahradě starou hrušeň? Je to taková starostlivá dobráčka, skoro každým rokem se nás snaží patřičně vykrmit a zahrne nás velkým množstvím trvanlivých, kulatých, tvrdých, šťavnatých plodů, výborných k jídlu, na povidla, do kompotu, na křížaly... Odrůdu se nám zatím nepovedlo určit, i když jsme se o to zajímali. Rozdáváme hrušky vždycky všem známým, a ještě se k plotu scházejí srnky z okolí, aby se přiživily. A tak to jde po celý rok. V zimě se do korun našich starých stromů schovávají ptáci, v létě na nich hnízdí, no a nejhezčí je to na zahradě na jaře, tak jako teď. Jsme za to přírodě moc vděční. A trápí nás lítost, že tak není všade a pořád. **-ah-**